

29th February 1964]

நின்போது எடுத்துக்கொள்ளவில்லை இன்றையதினம் பத்துப் பன்விரண்டு நிமிஷங்களுக்குள் கேள்வி நேரம் முடிந்துவிட்டது. கேள்வி நேரத்திற்கு ஏற்றாற்போல் கேள்விகள் பதிலளிக்கப்படுவதற்குச் சபை முன் வராததற்குக் காரணம் என்ன? கேள்விகளுக்கு விரைவில் பதில் தயாரித்து, சபை முன் வருவதற்குத் தாமங்கள்

MR. SPEAKER : It is not a point of order.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a point of disorder.

MR. SPEAKER : Yes, it is a point of disorder Let the hon. Member please state what his point of order is.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Sir, the point of order is that the full one hour allotted for questions and answers has not been utilised for that purpose and the Departments are not supplying answers expeditiously.

MR. SPEAKER : It is not a point of order.

III—BUDGET FOR 1964-65—PRESENTATION.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

முன்னுரை.

1964-65-ம் ஆண்டிற்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையைச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கின்றேன்*. 1962-63-ம் ஆண்டின் கணக்குகளும் நடப்பு ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகளும் சபை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. சீன ஆக்கிரமிப்பின் விளைவால் ஏற்பட்ட அவசரச் சூழ்நிலையில் எனது முன்னைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் உங்கள் முன்னர் வைத்தேன். அத்திட்டத்தில் நமது மாநிலத்தின் வருவாயிலும், செலவினங்களிலும் அவசர காலத்தின் அதிர்ச்சி ஓரளவு பிரதிபலித்திருந்ததைக் கண்டிருக்கலாம். அவசரகால நெருக்கடியை யொட்டி, 1962-63-ம் ஆண்டில் திட்ட வேலைகளுக்காக எவ்வளவு உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டதோ, சற்றேறக்குறைய அதே அளவிற்குத் தான் 1963-64-ம் ஆண்டிற்கும் மத்திய உதவித் தொகை யளிக்கப்படும் என்ற மத்திய அரசாங்கத்தின் முடிவு, நமது நிதி வசதிகளை ஓரளவு பாதித்தது. ஆனால் அதே நேரத்தில் உள் நாட்டுப் பாதுகாப்பையும் பொது நிர்வாகத்தையும் பலப்படுத்துவதற்காகச் சில கூடுதல் பொறுப்புகளை மாநில அரசாங்கம் ஏற்க வேண்டியிருந்தது. போலீஸ் படையினரை, அதுவும் முக்கியமாக ஆயுதம் ஏந்திய போலீஸ் படையினரை பலப்படுத்துவதற்காக அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டியிருந்தது. உளர்

* Printed as Appendices I to IV on pages 200-222 *infra* (in Tamil).

Printed as Appendices I to IV on pages 223-257 *infra* (in English).

[29th February 1964]

காவல் படைகளை அமைப்பதற்கும் தேசிய மாணவர் படையின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்கும் நாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டோம். நாட்டிற்கு இன்றியமையாத தற்காப்பு, அபிவிருத்தி ஆகிய இரண்டின் தேவைகளையும் மனதில் கொண்டு தொழில் துட்பப் பயிற்சி வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கான திட்டங்களையும் நாம் துவக்கி வைத்தோம். விவசாய உற்பத்தி, மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காகவும் அதிகமான முதலீடு செய்ய வேண்டியிருந்தது. இவ்வாறு தற்காப்புக்கும், பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் உதவும் வகையிலே வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் குறிக்கோள் பெருமளவில் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். போர் நிகழ்ந்த பகுதிகளை அடுத்துள்ள எல்லைப் பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட நமது ஆயுதப் போலீஸ் படையினர் தங்கள் பொறுப்புக்களை நன்கு நிறைவேற்றியிருக்கின்றனர். அப்பகுதிகளில் நமது போர்ப் படையினருக்கிருந்த சிரமங்களை ஓரளவு குறைப்பதில் உதவியிருக்கின்றனர். விவசாய உற்பத்தித் திட்டங்களும் பெரும் அளவிற்குச் செவ்வனே நிறைவேறியுள்ளன என்பது திட்ட இடைக்கால ஆய்விவிருந்து புலனாகும். மின்சார உற்பத்திக்கான திட்டங்களும் வேகமாக நிறைவேறி வருகின்றன. சில திட்டங்கள் குறித்த காலவரையறைக்கு முன்பே நிறைவேறி செயல்படத் தொடங்கிவிட்டன. நடப்பு நிதி ஆண்டில் குந்தா முதலாவது, இரண்டாவது மின்சார நிலையங்களிலிருந்து கூடுதலாக 55 மெகவாட் மின் சக்தித் திறன் நமது மின் இணைப்பிற்குக் கிட்டியுள்ளது.

திட்ட முதலீட்டின் உயர்வு.

2. அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதுதான் தற்காப்பு நடவடிக்கைகளை ஆதரிப்பதற்கான சிறந்த வழி என்பதை உணர்ந்திருந்தும் நடப்பு ஆண்டில் திட்ட முதலீட்டுக்காகச் சுமார் 60 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருந்தோம். நாட்டு எல்லையில் நிகழ்ந்த ஆக்கிரமிப்பைச் சமாளிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்த மத்திய அரசாங்கத்தினரைத் திட்டங்களுக்கான உதவித் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று வேண்டி சங்கடத்திற்கு உள்ளாக்க நாங்கள் விரும்பவில்லை. தவிர அவசரக் கால நிலையின் கடுமை நீடித்தால் நம்முடைய முக்கியமான திட்டங்களுக்கு வேண்டிய கருவிகளும், கட்டிடப் பொருள்களும் கிடைப்பதில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு நமது முக்கிய வேலைத் திட்டங்கள் செயல்படுவதில் தடங்கல் ஏற்படலாம் எனவும் நினைத்தோம். எனவே 60 கோடி ரூபாய்க்கும் மேலாக திட்டமிடுவது நடைமுறைக்குப் பொருந்தாது என எண்ணினோம். அதிர்ஷ்டவசமாக எல்லையில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி தளர்ந்துள்ளது. ஓரளவுக்கு நமது அச்சங்களும் பொய்த்துவிட்டன. இதனால் நமது முக்கிய திட்டங்களான குந்தா, மேட்டூர் குடைவு நீர்மின்சாரத் திட்டங்கள், பரம்பிக் குளம்-ஆளியாறு திட்டம் முதலானவை செயல்படுவதில் விரைவு ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்விரைவால் நமக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டாலும் கூடவே சில சிரமங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் திட்டப் பணிகளுக்காக மொத்தம் 68 கோடி ரூபாய்க்கும்

29th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மேலாக கண்டு பிடிக்க வேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்னர் திட்டிய திட்டத்தை விடக் கணிசமான அளவு பெரிய திட்டத்தை நடப்பாண்டில் நிறைவேற்ற நேர்ந்ததால் அரசாங்கத்தின் வழிவகை நிதி நிலையில் (Ways and Means Position) பெருமளவிற்குச் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. இருப்பினும், இவையெல்லாம், இந்திய அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பாலும், திட்டக் கமிஷனின் ஒத்துழைப்பாலும் நீங்கி வருகின்றன. நமது மாநிலத்தில் முக்கியமான வேலைத் திட்டங்கள் எல்லாம் நன்கு முன்னேறி வருகின்றன என்பதை அவர்கள் நன்கு உணர்ந்துள்ளனர்.

3. சென்ற ஆண்டுகளில் நிதி நிலை அறிக்கைகளில், திட்டங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பணிகளின் முன்னேற்றங்களைப் பற்றி விரிவாகப் பேசப்பட்டு வந்துள்ளன. திட்டத்தின் இலட்சியங்களையும், நோக்கங்களையும் நிறைவேற்ற வழிவகை செய்யும் ஒரு கருவியாக வாவு-செலவுத் திட்டம் அமைந்திருப்பதால், திட்ட சாதனைகளைப் பற்றி நிதி நிலை அறிக்கையில் விளக்கிச் சொல்வதும் பொருத்தமானதுதான். ஆனால் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் இச்சபையில் இடைக்கால ஆய்வின் மீது நடந்த விவாதத்தின்போது திட்டத்தின் முன்னேற்றம் பற்றிய விரிவான தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. திட்டங்கள் குறித்த கால வரையறைக்குள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. சில முக்கியமான திட்டப் பணிகள் அவற்றின் காலக்கெடுவிற்கு முன்னதாகவே சிறப்பாக நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதை மட்டும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்வதோடு அமைகிறேன்.

திட்டமிட்ட பொருளாதார அமைப்பின் பிரச்சனைகள்.

4. நமது மாநிலத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் பரவலான திருப்தியிருப்பினும், திட்டத்தை யொட்டி எழுந்துள்ள சங்கடங்களைப்பற்றி ஓரளவு மனக்கிலேசம் ஏற்பட்டிருப்பதை நான் அறிவேன். அரசாங்கத் தலையீட்டின்றி, திட்டமின்றி, தானே இயங்கும் ஒரு பொருளாதார அமைப்பில் (Laissez faire economy), இருக்கின்ற வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, உயர்ந்த பட்ச வளர்ச்சிக்கு வழிவகை செய்ய உருவான முயற்சிகள் கிடையாது. இதற்கு மாறாகத் திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் கிடைக்கக்கூடிய சாதனங்கள் அனைத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றை எவ்வளவு சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமோ அம்முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் முனைகிறது. அத்திட்டம், நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் தேவைகளையும் தொலைநோக்குடன் மதிப்பிட்டு அதற்கேற்ப முக்கியமான துறைகளில் உடனடித் தேவைக்கு மேலும் முதலீடு செய்ய முயல்கிறது. இக்கருத்தைச் சற்று விளக்க விரும்புகிறேன். உதாரணமாகத் தற்போது இரண்டாவது கட்டத்தில் 7 கோடி ரூபாய் செலவில் உருவாகி வரும் மேட்டூர் சுரங்க நீர் மின்சாரத் திட்டத்தையோ அல்லது சுமார் ஏழே முக்கால் கோடி ரூபாய் செலவில் நிறைவேறிவரும் கோதையாறு நீர் மின்சாரத் திட்டத்தைப் பற்றியோ நாம் முதலில் எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. வளர்ந்து வரும் தொழில்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th February 1964]

வதற்கான திட்ட இலட்சியம் நம்முன் இல்லை என்றால் இப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கமாட்டா. எனவே திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகக் கூடுதலான நிதி ஆதாரங்களைக் காண வேண்டிய அவசியமும் இல்லாமல் போயிருக்கும். ஆனால் முன் கூட்டியே நிர்ணயிக்கப்பட்ட சில குறிக்கோள்களைக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரத் திட்டம், நாட்டின் பொருளாதார இயந்திரத்தை அதன் உச்ச நிலையில் இயங்கும்படித் துண்டிக் கொண்டேயிருக்கிறது. இதனால் பொருளாதார அமைப்பில் ஓரளவுக்கு அயர்வு ஏற்படுகிறது. இதனால் ஏற்படும் சங்கடங்கள் வெளிநாட்டு நாணயச் செலாவணி பற்றாக்குறை, கட்டிடப்பொருள்களின் பற்றாக்குறை, விலைவாசி ஏற்றம் ஆகிய உருவங்களில் பிரதிபலிக்கின்றன. இவையெல்லாம் வேகமான முறையில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டுமென்று முயலும்போது சாதாரணமாகவே எழக்கூடியவை. நீண்டகாலத்திற்குப் பிறகே பயனளிக்கக்கூடிய சில பெரிய வேலைத் திட்டங்களுக்கு நமது திட்டம் முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறது. இத்திட்டங்கள் எல்லாம் நம்முடைய பொருளாதார வளர்ச்சித் திறனைப் பெருக்குவதற்கு இன்றியமையாதன. உருக்கு ஆலைகளிலும், கனரக மின்சாரத் தொழில்களிலும் போடப்படும் திரண்ட முதலீடுகள் குறுகிய கால எல்லைக்குள் பயன் தருவதில்லை. ஆனால் நம்முடைய நீண்ட கால வளர்ச்சிக்கு அவை இன்றியமையாதவை. இத் திட்டங்கள் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, அவற்றிற்காகச் செலவாகும் தொகையெல்லாம் பலர் கையிலும் வருவாயாக மாறி, ஏற்கனவேயுள்ள உபயோகச் சாதனங்களுக்குப் போட்டியிடுவதால் விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன.

விலைவாசிப் பிரச்சையும் பரிகார நடவடிக்கைகளும்.

5. இந்த விலையேற்றம், குறிப்பாகச் சென்னை நகரத்தில் அரிசி விலையேற்றம், மக்களின் சில பிரிவினருக்குத் துன்பத்தை அளித்துள்ளது என்பதை நான் அறிவேன். சென்ற சில வாரங்களில் சென்னை நகரில் அரிசி விலை ஏறியதற்கு ஒரு காரணம், நடுத்தர வகுப்பினர் விசேஷமாக விரும்பும் நெல்லூர் அரிசி வழக்கமாக வருவது தடைப்பட்டதுதான் என்று நம்ப இடமிருக்கிறது. இதற்கான காரணங்கள் தற்காலிகமானவை. தற்காலிகத் தடை நீங்கி, வழக்கமாக வரும் அரிசி இங்கே வரும்போது அரிசியின் விலையிலும் சாதகமான ஒரு மாற்றம் ஏற்படும். பெரும் அளவில் முதலீடு செய்யும் திட்டங்களாலும், வளர்ந்து கொண்டே வரும் மக்கள் தொகையின் பெருக்கத்தினாலும் விலைவாசிகளில் சிறிது ஏற்றம் காணப்படும் என்னும் உண்மையை நாம் எப்போதும் மனதில் கொண்டுள்ளோம். எனவே விலைகளின் ஏற்றத்திற்கொப்ப தங்களின் வருமானத்திலும் உயர்வு காணாத மக்களை இவ் விலையேற்றம் பாதிக்கும்; ஆதலின் அவர்களின் இன்னல்களைக் குறைக்க அவ்வப்பொழுது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்குமென்பதையும் நாம் உணர்ந்துள்ளோம். பொது மக்களுக்காகவும், தொழிற்சாலைகளிலும், தோட்டங்களிலும் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்காகவும் பயன்படுத்துவோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பெரிய அளவில் அமைக்கும் திட்டம் சென்ற

29th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து, அதன் தேவையை மீண்டும் வலியுறுத்தி, நடப்பு ஆண்டில் வேறு சில நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க ஏற்பாடாகியுள்ளது. சென்ற ஜனவரி மாதத்தில் சபையால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட துணை மதிப்பீட்டில் இக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்காக 81 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நகர வாசிகளின் இன்னல்களை உடனடியாகத் தணிப்பதற்காக 300 நியாயவிலைக் கடைகளும் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இக் கடைகளுக்கு மத்திய இருப்பிலிருந்து தானியம் வழங்கப்படுகிறது. இவற்றுடன், அரிசி மில்காரர்களிடமிருந்தும், வியாபாரிகளிடமிருந்தும் ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்வதற்கான திட்டம் ஒன்றும் தொடங்கப்பட்டது. இத் திட்டப்படி பத்தாயிரம் டன் அரிசி ஏற்கனவே கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது. உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றத்தை மேலும் தடுக்க நம் முன்னே நிற்கும் ஒரே உறுதியான வழி உற்பத்தியைப் பன்மடங்கு பெருக்குவதுதான். இதன் மூலமே நீண்டகாலப் பரிகாரமும் கிட்டும். எனவேதான், நமது திட்டத்தில் விவசாய உற்பத்திக்கு சிறப்பிடம் தந்துள்ளோம்.

உணவுத் தானியக் கொள்கை.

6. நமது மக்களில் பெரும்பான்மையோர் விவசாயத்தையே நம்பியிருப்பவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய தாழ்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை ஓரளவு உயர்த்திக்கொள்ள விரும்புவது இயற்கையே. இந் நிலையில் உணவுப் பொருள்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதென்பது சிக்கல் நிறைந்த ஒரு பிரச்சினையாகும் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். தங்களுடைய உழைப்புக்கும் முதலீட்டுக்கும் ஏற்ற பலன் கிட்டவேண்டும் என்று எண்ணும் விவசாயிகளின் நலன்களுக்கும் நகரங்களில் வாழும் மக்கள் பகுதியினரின் நலன்களுக்கும் இடையே இருவருக்கும் நியாயமான ஒரு முடிவு காண வேண்டும். இந்த அடிப்படையில், உற்பத்தியாளர்களுக்கும், பயன்படுத்துவோருக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் உணவுத் தானியங்களின் வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்து பரவலாக இருந்து வருகிறது. சமீபத்தில் நடந்த புலனெஸ்வர் காங்கிரஸ் மகாநாட்டிலும் இப் பிரச்சினைபற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கங்களும் இச்சிக்கலான பிரச்சினையை நன்கு உணர்ந்து, அதை விரைவில் தீர்க்க எண்ணுகின்றனர் என்பதற்கு இதுவே ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். நிலத்திலிருந்து கிட்டுகின்ற விளைவைப் பெருக்க, விவசாயிகள் செயற்கை உரம் முதலியவற்றை அதிகமாக உபயோகிக்க வேண்டும். தவிர விவசாய உற்பத்திச் செலவும் அதிகரித்திருக்கிறது. இவற்றிற்கேற்ப விவசாய விளைபொருள்களுக்கு நியாயமான, நிலையான குறைந்தபட்ச விலை கிட்டும் முறையில் நாம் ஒரு கொள்கையை வகுக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் உணவுப் பொருள் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மொத்த வியாபாரிகளுக்கும் சில்லரை வியாபாரிகளுக்கும் அவர்களுடைய பணிக்கேற்ற குறைந்த பட்ச ஆதாயம் மட்டுமே கிட்டும் முறையிலும் வழிவகை செய்ய வேண்டும். நமது “ரேஷினியூ போர்டில்”

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th February 1964]

விலைவாசிகளின் போக்கைத் தொடர்ந்து, கூர்ந்து ஆராய ஒரு “விலை கண்காணிப்பு ஸ்தாபனத்தை” (Price Vigilance Cell) நிறுவியுள்ளோம். இந்த ஸ்தாபனத்தினர் சேகரிக்கும் புள்ளி விவரங்கள், மொத்த வியாபாரிகளுடைய, சில்லரை வியாபாரிகளுடைய ஆதாய வரம்புகளை நிர்ணயிப்பதற்கு உதவும். கூட்டுறவுத் துறையில் மேலும் அரிசி மில்களை நிறுவுவதன் மூலமும், இதுபற்றிய விவரங்கள் நமக்குக் கூடுதலாகக் கிட்டும். தவிர அவற்றின் மூலம் விலைவாசிகளையும் கட்டுப்படுத்த முடியும். இங்ஙனம் உணவுப் பொருள்களின் வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும்போது, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் விவசாயிகளுக்கு உள்ள ஊக்கம் குன்றாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வியாபாரிகளின் இலாபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் உணவுப் பொருள்களின் விலை ஓர் உயர்ந்த பட்ச அளவுக்குமேல் போகாமல் கண்காணித்துக் கொண்டால் போதும். அரசாங்கமே உணவுப் பொருள்களின் வியாபாரம் முழுவதும் ஏற்று நடத்துவது அவசியமில்லை. அங்ஙனம் செய்தால் விவசாயிகளுக்குத் தவிர்க்கக்கூடிய தொந்தரவுகள் ஏற்படலாம். இந்த ஏற்பாடுகளின்கீழ், பொருள்களைப் பயன்படுத்துவோர் அரசாங்கம் நிர்ணயித்த வரம்பிற்குட்பட்ட விலைக்கு உணவுப் பொருள்களை வாங்குவது சாத்தியமாகும். அதே சமயத்தில் உற்பத்தியாளர்களின் நலனுக்குக் குந்தகம் ஏற்படாது. அரசாங்கம் நிர்ணயித்த, அதிக அளவு, குறைந்த அளவு விலைகளின் அறிவிப்பின்படி நடவாது அதனை மீறுவோர்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறான ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்றும்போது தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும் இருந்து வருவார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதிக லாபம் பெறுவதையே குறிக்கோளாகக் கொள்ளாமல் பொதுமக்களின் நலனையும் எண்ணி வியாபாரம் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருப்பார்கள். புவனேஸ்வர் மகாநாட்டில் “ஜனநாயகத்தோடு இணைந்த சோஷலிசந்தான் காங்கிரசின் லட்சியம்” என்ற கொள்கை வலியுறுத்தப்பட்டது. இவ்வரசாங்கம் இக் கொள்கையை பூரண விசுவாசத்தோடு பின்பற்றும். அத்தகைய சோஷலிஸ பொருளாதார அமைப்பில் தனியார் துறைக்கும் இடமிருக்கும். ஆனால் அது சமுதாயத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட திட்டக் கட்டுக்கோப்பிற்குள், சமுதாய நலன்களை வளர்க்கும் வகைக்கும் இயங்க வேண்டியிருக்கும். இந்த முறையில் இந்தியா முழுமைக்கும் ஏற்ற ஓர் உணவுக் கொள்கையை உருவாக்க வேண்டியதில் முதன்மையான பொறுப்பு இந்திய அரசாங்கத்தினுடையது. எனினும், நமது மாநில மக்களின் நலங்கருதியும், அக்கொள்கையின் முக்கியத்துவத்தை எண்ணியும் இச் சபையுடன் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைப் பகிர்ந்து கொண்டேன்.

அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு “சமூக்க காப்பு திட்டம்”.

7. சமுதாயத்தில், ஒரே நிலையான வருவாய் உள்ளவர்கள் (Fixed Income Groups), குறிப்பாக, அரசாங்க ஊழியர்கள் விலைவாசியின் ஏற்றத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். முக்கிய

29th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மாக மாநில அரசாங்க ஊழியர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அவர்களின் நலனில் அரசாங்கத்துக்கு எப்பொழுதும் அக்கறை உண்டு. முதற்படியாக அரசாங்கத் துறைகளில் உள்ள ஊழியர்களின் வாழ்க்கை நலனுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய வகையிலே ஒரு “சமூகக் காப்பு” (Social Security) திட்டத்தை அமைப்பது தான் நிலையான வருவாய் உள்ள மக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கப் பெரிதும் உதவும் என்ற இந்திய அரசாங்கத்தின் நடைமுறை எண்ணத்திற்கிணங்க இந்த அரசாங்கமும் எண்ணுகிறது. 1961-ல் கொண்டுவரப்பட்ட தாராள மாக்கப்பட்டப் பென்ஷன் திட்டம் (Liberalised Pension Scheme) மாநில அரசாங்க ஊழியர்களின் வாழ்க்கை நலனுக்கு உத்தரவாதமளிக்கும் வகையில் எடுக்கப்பட்ட முதல் “சமூக காப்பு” நடவடிக்கையாகும். இத் திட்டம் ஓய்வு பெறும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பென்ஷனும், சேவைக்கான அன்பளிப்புத் தொகையும் (Gratuity) உத்தரவாதம் செய்வதோடு குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகள் சேவைக்குப் பிறகு அலுவல் செய்து கொண்டிருக்கும்போதே இறந்து போனாலோ, அல்லது பணியாற்றி ஓய்வுபெற்று உடனே இறந்துபட்டாலோ, அவர்களின் குடும்பத்திற்கு ஓரளவு உதவி கிட்டும் வகையிலும் அமைந்திருப்பதை இச் சபை நன்கு அறியும். இவ் விதிகளை மேலும் தாராளமானதாகச் செய்ய அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. தற்சமயம் நிலவும் விதிகளின்படி குடும்பப் பென்ஷனின் நன்மைகளை அவரது குடும்பம் அடையும் தகுதி பெற, ஒரு ஊழியர் சாதாரணமாக 20 ஆண்டுகளுக்குக் குறை யாமல் சேவை செய்திருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்பென்ஷன் வழங்கப்படும் கால அளவும் வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது. ஒரு ஊழியர் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும்போது இறந்து போனாலோ அல்லது ஓய்வு பெற்றவுடன் இறந்து போனாலோ அவருடைய குடும்பத்திற்கு 10 ஆண்டுகளுக்கோ அல்லது சாதாரணமாக ஓய்வு பெற நிர்ணயிக்கப்பட்ட வயதிலிருந்து 5 ஆண்டுகளுக்கோ இவை இரண்டில் எது குறைவோ அந்தக் கால அளவுக்கே பென்ஷன் தரப்படுகிறது. பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போதே இறந்து போகும் அரசாங்க ஊழியர்களின் குடும்பம் இப் பென்ஷனை அடைவதற்குத் தகுதி பெற அவ்ஊழியரின் சேவைக்காலம் ஐந்து ஆண்டுகள் இருந்தால் போதுமென்று இப்போது மாற்ற முடிவு செய்துள்ளோம். ஊழியரின் சம்பளத்திற்கேற்ப இக் குடும்பப் பென்ஷனின் அளவும் வேறுபடும். ஆனால் குறைந்தது மாதம் ரூபாய் 20 கிடைக்க உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும். இப்பென்ஷன் இறந்துபோன அரசாங்க ஊழியரின் மனைவி, வயது வராத மகன் அல்லது மகள் ஆகியவர்களுக்கு வழங்கப்படும். மனைவியாக இருந்தால் அவரின் இறுதிக் காலம் வரை அல்லது அவர் மறுமனம் செய்து கொள்ளும் காலம் வரை வழங்கப்படும். மகனாக இருந்தால் அவர் 18 வயதை அடையும் வரையிலும் கொடுக்கப்படும். திருமணமாகாத பெண்கை இருந்தால் அவர் 21 வயதை அடையும் வரையோ, அல்லது திருமணம் ஆகும் காலம் வரையோ, எது குறைந்ததோ

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th February 1964]

அக்கால அளவுக்கு வழங்கப்படும். இப்பென்ஷன் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு ஊழியரின் குடும்பத்தில், ஒரே காலத்தில் ஒருவருக்கு மேல் உதவித் தொகை வழங்கப்படமாட்டாது. இந்திய அரசாங்கத்தின் இத்தகைய திட்டத்தின் கீழ் உள்ளபடியே நமது திட்டத்தின் கீழும் அரசாங்க ஊழியர், தம்முடைய இறுதிக் கால அல்லது ஓய்வு கால உதவித் தொகையிலிருந்து (Death-cum-Retirement Gratuity) தன் இரண்டு மாதச் சம்பளத்துக்குச் சமமான தொகையை தம்முடைய பங்காக விட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி செய்யப்படும். இந்த வகையில் தாராளப்படுத்தப்பட்ட குடும்பப் பென்ஷன் திட்டம், அரசாங்க ஊழியர்களின் குடும்பக் காப்புக்குச் சிறந்த சாதனமாக அமையும் என்றும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட இச்சலுகையை இச்சபை வரவேற்குமென்றும் நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

குறைந்தபட்ச பென்ஷன் உத்தரவாதம்.

8. மற்றுமொரு வகையிலும் அரசாங்க ஊழியர்களின் ஓய்வு கால வசதிகளை அதிகப்படுத்த அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. முதியோர் பென்ஷன் திட்டப்படி, அவர்களுக்குத் தரப்படும் மாத பென்ஷன் ரூபாய் 20 என்பதை சபை நன்கு அறியும். விலைவாசிகளின் உயர்வையொட்டித் தற்காலிகமாக உயர்த்தப்பட்ட தொகையையும் சேர்த்து மாதம் 20 ரூபாய்க்கும் குறைவாக வாங்கும் ஓய்வு பெற்ற அரசாங்க ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியாக உள்ளது. எனவே தற்காலிகமாக வழங்கப்பட்ட தொகையையும் (Temporary Increase) சேர்த்து ஓய்வு பெற்ற மாநில சர்க்காரின் ஊழியர்களுக்குக் குறைந்தது மாதம் இருபது ரூபாய் பென்ஷன் கிட்டும்படி செய்ய அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. குறைந்த அளவு பென்ஷன் நன்மைகளை அடைவதற்கு வேண்டிய தகுதியை முடிவு செய்யும்போது, பென்ஷனில் ஏதாவது ஒரு பகுதியை விட்டுக்கொடுத்து மொத்தத் தொகையை பெற்றிருந்தால் அவ்விதம் விட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட (Commuted) தொகையும் தற்போது அளிக்கப்படும் பென்ஷனோடு சேர்த்துக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மாநில அரசாங்கச் சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் இத் திட்டம் பொருந்தும்.

முதியோர் பென்ஷன் திட்டம்.

9. இதைப் போன்ற “சமூக காப்புத்” திட்டங்களின் நன்மைகள் சமுதாயத்தில் உள்ள மற்றப் பிரிவினருக்கும் நாளடைவில் கிட்டுமாறு செய்தல் வேண்டும். முதியோர் பென்ஷன் அளிப்பது வாயிலாக நமது மாநிலத்தில் நாம் ஏற்கனவே இத் திசையில் செல்லத் தொடங்கியுள்ளோம். இத் திட்டப்படி 65 வயதிற்கு மேற்பட்டு அனாதரவாக உள்ளவர்கள் மாதம் ரூபாய் 20 பென்ஷன் பெறுகிறார்கள். உடலில் ஊனமுள்ளவர்களுக்கு வயதுத் தகுதி 60-க்கு குறைக்

29th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கப்பட்டுள்ளது. அன்புள்ளத்தோடும், தாராளச் சிந்தையோடும் இவ்வாறான சமூகக் காப்புத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தால், வயதை நிரூபிப்பதற்காக மனுதாரர்கள் மருத்துவ சர்ட்டிபிக்கேட்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பது போன்ற விதிகளில் வேண்டுமென்றே நாம் கண்டிப்பாக இருக்கவில்லை. நாட்டுப்புறங்களில் உள்ளவர்களில் பெரும்பான்மையோர் கல்வியறிவு அற்றவர்களாய் இருப்பதால் தொலைவில் உள்ள சர்க்கார் கலாசாலைகளுக்குச் சென்று பென்ஷன் பெறுவதில் உள்ள சிரமங்களைப் போக்க வேண்டி, பென்ஷன் தொகையை அரசாங்கச் செலவிலேயே தபால்மூலம் மாதமொருமுறை அனுப்புவதற்கும் நாம் வகை செய்துள்ளோம். இதுவரை 62,000 பேர்களுக்குமேல் இத் திட்டத்தின் நன்மைகளை அடைந்துள்ளார்கள். அடுத்த ஆண்டில் இப்பணிக்காக 166 லட்சம் ரூபாய் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் மத்திய அரசாங்கம் இத் திட்டத்தில் சிறத்தை காட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறது. அவர்களுடன் கலந்து அவர்களின் உதவியுடன் இத் திட்டத்தின் பயனை மேலும் வலுப்படுத்துவதற்கான வகைகளை நாங்கள் ஆராய்வோம்.

ஜனநாயக சோஷலிசம் சம வாய்ப்பு.

10. ஜனநாயகக் கட்டுக்கோப்பிற்குள் ஒரு சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க நாம் உறுதி கொண்டுள்ளோம். சில வாரங்களுக்குமுன் புலனேஸ்வர் மகாநாட்டிலும் இக்கொள்கை மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் தனி மனிதனின் கௌரவத்துக்கும், சமூக நீதிக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து சோஷலிசச் சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டும். அனைவருக்கும் சமவாய்ப்புக்கொடுப்பதுதான் ஒரு சோஷலிசச் சமுதாயத்தின் முக்கியமான இலட்சியம். பொருளாதாரத் துறையிலும் சமுதாயத் துறையிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், தாங்களாகவே நிமிர்ந்து நின்று சிறந்த வாழ்க்கையை எய்த வேண்டுமானால் அது கல்வி வளர்ச்சி ஒன்றினால் தான் முடியும் என்று இந்த அரசாங்கம் எப்போதும் கருதி வந்துள்ளது. கல்வி கற்பதற்கான வசதிகளைப் பரவலாகச் செய்வதன் மூலந்தான் மக்கள் தங்கள் திறன்களைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள உதவ முடியும். எனவேதான் கடந்த பத்தாண்டுகளில் தொடக்கப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி ஆகியவைகளில் கற்பதற்கான வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு முதலிடம் கொடுத்துள்ளோம். ஹரிஜனங்களும் பின்தங்கிய வகுப்பினரும் கல்வியால் உயர வேண்டுமென்று எண்ணி அவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கு உபகாரத் தொகை வழங்குதல், சம்பளச் சலுகைகள் போன்ற விசேஷத் திட்டங்களமூலம் முயன்று வந்துள்ளோம். ஹரிஜனங்களுக்கும், பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் உள்ள தனிச் சலுகைகளை மேலும் நீடிப்பதோடு சமூகத்தின் மற்ற வகுப்பிலுள்ள ஏழைகளுக்கும் சலுகைகள் தேவையாயிருக்கின்றன என்பதையும் அரசாங்கம் விரைவிலேயே உணர்ந்தது. ஏழைகள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th February 1964]

தங்களுடைய குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதில் உள்ள சிரமங்களை நீக்குவதற்கான திட்டத்தின் ஓர் அம்சமாகத்தான் மதிய உணவுத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. சிறிய அளவில் தொடங்கிய இத் திட்டம் படிப்படியாக 1964-65-ம் ஆண்டில் ஒரு கோடி அறுபத்தியெட்டு லட்சம் ரூபாய் செலவில் பதினான்கு லட்சம் குழந்தைகள் பயன் துய்க்கும் வண்ணம் பெரிய திட்டமாக வளர்ந்துள்ளது.

இலவச உயர்நிலைக் கல்வி.

11. 1955-56-ம் ஆண்டு, அனைவருக்கும் மூன்றாவது பாரம் வரை இலவசப் படிப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1960-ம் ஆண்டில் ஆண்டு வருமானம் ரூபாய் 1,200க்கும் குறைவாயுள்ள பெற்றோர்களின் பிள்ளைகளுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதி வகுப்புவரை இலவசப் படிப்பு வழங்கும் சிறந்த முடிவு செய்யப்பட்டது. 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான என்னுடைய முதல் நிதி நிலை அறிக்கையிலேயே உயர்நிலைப்பள்ளிவரை இலவசமாகக் கல்வி பெறுவதற்கான வருமான வரையறை ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1,500 ஆக இருக்கலாம் என உயர்த்தப்பட்டது. இதைத் தவிர கெஜட் பதிவு பெறாத அலுவலர்கள், ஊராட்சி மன்றங்களில் பணிபுரியும்—ஊழியர்கள் இவர்களின் குழந்தைகளுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிவரை சம்பளம் கட்டுவதனின்றும் விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. சமீபத்தில் எடுத்த கணக்கின்படி, உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலுள்ள மாணவ மாணவிகளில் 100-க்கு 83 பேர் இதனால் ஏற்கனவே பயன் பெற்றுள்ளனர் என்பது தெரிகிறது. சம்பளச் சலுகை பெறாத எஞ்சிய மாணவர்களில் பெரும்பான்மையோர், மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள், தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் உயர்தரத் தொழிலாளர்கள், தனியார் துறையில் உள்ள பெரிய ஸ்தாபனங்களில் பணிபாற்றும் ஊழியர்கள் இவர்களின் குழந்தைகள் ஆவார்கள். குடும்பச் சூழ்நிலையின் காரணமாகவோ அல்லது வேறுபிற காரணங்களுக்காகவோ மேற்படிப்புப் படிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் எவருக்கும் மறுக்கப்படக்கூடாது என்பது தான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இக் கொள்கையை ஒட்டியும், மேலே குறிப்பிட்ட வகுப்பினருக்கும் சிறிதளவு பரிகாரம் அளிக்கும் வகையிலும் பெற்றோர்களின் மாத வருவாயைப் பொருட்படுத்தாமல் அனைவருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதிவரை இலவசமாகவே கல்வி வசதி அளிக்க இப்போது அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இம் முடிவால் நாளடைவில் அதிகச் செலவு ஏற்படும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. 1964-65-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உயர்நிலைப் படிப்புக்கான தலைப்பின்கீழ் இச் செலவுக்காகக் கூடுதலாக ரூபாய் 50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

12. ஏழை மக்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக நாட்டுப் புறங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு, சம்பளத்தை நீக்கி விடுவதால்மட்டும் மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்து படிப்பதற்கான

29th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வசதிகள் கிட்டிவிடாது. சம்பளச் சலுகையோடு கற்பதற்கான வசதிகளும் பரவலாக அமைந்து இருந்தால்தான் அது சாத்தியமாகும். எனவே நாட்டுப்புறங்களிலே அதிகமான உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்கும் பெரும்பணியையும் நாம் மேற்கொண்டோம். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மாத்திரம் அறுநூறு உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் துவக்கியுள்ளோம். அவற்றுள் பெரும்பாலானவை கிராமப்புறங்களிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதுவரை உயர்நிலைப் படிப்பின் வளையத்துக்கு வெளியே வசதிக்குறைவால் நின்ற நாட்டுப்புற ஏழை மக்களும் இனிமேல் தங்கள் குழந்தைகளை, சம்பளச் சலுகையின் துணைகொண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்பிவைக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்கியுள்ளோம். இம் மாதிரியான உயர்நிலைப் படிப்பினால் சமூகத்திலுள்ள ஏழை மக்கள் புத்தறிவு பெற்று சமுதாய ஏணியில் மேலும் ஏறி, வாழ்வில் ஏற்ற மடையலாம்.

கல்லூரிக் கல்வி.

13. ஏனைய பகுதிகளோடு ஒப்பிடும்போது, பின்னணியில் உள்ளதாகக் கருதப்படும் பகுதிகளில், கல்லூரிப் படிப்பிற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியத்தையும் அரசாங்கம் உணர்ந்துள்ளது. இவ்வாண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மேலும் ஐந்து கல்லூரிகளைத் திறப்பதற்கான வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவை, வட சென்னையிலும், செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு சேலம் மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றுமாகவும் அமையும். மேற்கல்லினியப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களைப் பரவலாக விரிவாக்கும் கொள்கையை நாம் தொடர்ந்து செயலாற்ற வேண்டும். இத் திட்டத்திற்கிணங்க அரசாங்கம் மதுரையில் மற்றுமொரு பல்கலைக் கழகம் தொடங்கக் கொள்கை அளவில் முடிவு செய்துள்ளது. நாட்டின் விடுதலைக்குப் பிறகு, முதன் முதலாக, நாம் அமைக்க விரும்பும் இப்பல்கலைக் கழகம், சங்ககாலம் முதற்கொண்டே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் உறைவிடமான மதுரையில் அமைவது மிகவும் பொருத்தமானது என்பதில் ஐயம் எதுவுமில்லை. பல்கலைக் கழகம் நிறுவுவதற்கான கட்டிடத் தேவைகள் பற்றியும் இன்னும் இது சம்பந்தப்பட்ட பிற தேவைகளையும் ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க அரசாங்கம் ஒரு நிபுணர் குழுவை நியமித்துள்ளது. இத் திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

1962-63 கணக்குகள்.

14. இந்த வரவு-செலவு திட்டத்தைப் பற்றி சில முக்கிய கணக்கு விவரங்கள் இப்பொழுது எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். 1962-63-ம் ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகளின்படி ரெவின்யூ கணக்கில் துண்டு விழுந்த தொகையின் மதிப்பு ரூபாய் 2 கோடி 92 லட்சம். ஆனால் இப்போது கிடைத்துள்ள விவரங்களின்படி மேலும் 92 லட்ச ரூபாய் அதிகமாக துண்டு விழுந்துள்ளது. எனவே ரெவின்யூ கணக்கில்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th February 1964]

மொத்தம் 3 கோடியே 84 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறையோடு கடந்த ஆண்டு முடிவடைந்துள்ளது. ரெவின்யூ கணக்கில் 87 லட்ச ரூபாய் வருவாய் அதிகமாக வந்திருந்தும், செலவினங்களில் 1 கோடியே 79 லட்சம் ரூபாய் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அபிவிருத்திப் பணிகளின் பல்வேறு துறைகளில் தான் பெரும்பாலும் செலவு அதிகரித்துள்ளது. மருத்துவத் துறை (64 லட்சம் ரூபாய்), கைத்தொழில் (67 லட்சம் ரூபாய்), சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் (50 லட்சம் ரூபாய்), பாசனம் (35 லட்சம் ரூபாய்) பென்ஷன் முதலிய பிற ஓய்வு கால நலன்கள் (26 லட்சம் ரூபாய்) ஆகியவற்றில் தான் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குச் செலவுத் தொகை உயர்ந்துள்ளது. கடைசிப் பிரிவில் குறிப்பிட்ட அதிகச் செலவில் ஒரு பகுதி முதியோர் பென்ஷனல் ஏற்பட்டதாகும். திருத்த மதிப்பீடுகளுக்கும், கணக்குகளுக்கும் இடையே காணப்படும் வேறுபாடு அளவு வரவினங்களில் 0.8 சத வீதமும் செலவினங்களில் 1.5 சத வீதமுமே ஆகும்.

15. திருத்த மதிப்பீடுகளில் காண்பிக்கப்பட்ட மூலதனச் செலவு 18 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாய். இப்பொழுது கிட்டியுள்ள கணக்குகளின்படி இச் செலவு 18 கோடியே 94 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். இதில் அதிக வித்தியாசம் ஒன்று மில்லை.

16. டெபாகிட் தலைப்பின்கீழ் எழும் பற்று வரவுகளை ரெவின்யூ கணக்கைப்பற்றியும் மூலதனக் கணக்கைப் பற்றியும் அறுதியிட்டுச் சொல்வதைப்போல் அவ்வளவு சரியாக நிர்ணயிக்க முடியாது. இந்தத் துறையில் எதிர்பார்த்ததை விட 3 கோடியே 93 லட்சம் ரூபாய் குறைந்து நம் நிதி நிலையைப் பாதித்தது. மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காக எதிர்பார்த்ததைவிட மின்சார போர்டு அதிகம் செலவழிக்க நேர்ந்ததால், அதன் நடப்புக் கணக்கில் கடந்த ஆண்டில் மொத்தமாக 517 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு நிகரப் பற்று ஏற்பட்டது. “சிவில் டெபாகிட்” “சஸ்பென்ஸ்” ஆகிய தலைப்புகளில் ஏற்பட்ட உயர்வினால் இதில் ஒரு பகுதி சரிக் கட்டப்பட்டது. கடந்த ஆண்டு முடிவதற்கு முன்னதாக, மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவித் தொகையாகக் கிடைக்க வேண்டிய தொகை பெரும்பாலும் முழுமையாகக் கிடைத்ததன் காரணமாகவும், உரம் வாங்குவதற்கும், விநியோகிப்பதற்கும் கூடுதலாக ஒரு கோடி ரூபாய் கடன் கிடைத்ததாலும் பொதுக் கடன் பகுதியில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது. மேலே விளக்கப்பட்ட வேறுபாடுகளின் விளைவாக, ரொக்க இருப்பு 25 லட்சம் ரூபாயுடன் கடந்த ஆண்டின் கணக்குகள் முடிக்கப்பட்டன.

1963-64 திருத்த மதிப்பீடு.

17. கடந்த என்னுடைய வரவு செலவுத் திட்ட உரையில் ரெவின்யூ கணக்கில் நடப்பு ஆண்டுச் செலவு 127 கோடியே 19 லட்சம் ரூபாய் என்றும் வரவு 124 கோடியே 45 லட்சம்

29th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ரூபாய் என்றும் துண்டு விழும் தொகை 2 கோடியே 74 லட்சம் ரூபாய் என்றும் மதிப்பிட்டிருந்தேன். தற்போதைய வரவு-செலவு நிலவரத்தை ஒட்டித் தயாரிக்கப்பட்ட திருத்த மதிப்பீடுகளின்படி வரவு 130 கோடியே 98 லட்சம் ரூபாயாகவும், செலவு 134 கோடி ரூபாயாகவும் உள்ளன. துண்டு விழும் தொகை 3 கோடியே 2 லட்சம் ரூபாயாகும். வருவாய் இனத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு முன்னேற்றம் தெரிவதற்குக் காரணம், மத்திய வரிகளிலிருந்து நமக்குப் பங்காகக் கிடைக்க வேண்டியதில் எதிர்பார்த்ததை விட அதிகம் கிட்டியுள்ளதாகும். நடப்பு ஆண்டில் வருமான வரியில் நமக்குரிய பங்காக 8 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென எதிர்பார்த்திருக்க, பழைய பாக்கியாகக் கிட்டிய 1 கோடியே 2 லட்சம் ரூபாயையும் சேர்த்து நமக்கு 9 கோடியே 72 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும். மத்திய கலால் வரி (எக்ஸைஸ்), கூடுதல் கலால் வரி இவற்றின் பங்கு வகையிலும் 60 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. திட்டப் பணிகளுக்காகவும், திட்டத்தில் சேராத பணிகளுக்காகவும் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி மானியமாக நாம் முன்பு கணக்கிட்டதைவிட 87 லட்ச ரூபாய் அதிகம் கிட்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நம்முடைய ராஜ்ய வரிகளிலும் இயற்கையாக இருக்க வேண்டிய வளர்ச்சி காணப்படுகிறது. பட்ஜெட் மதிப்பீட்டின்படி எதிர்பார்த்ததைவிட 2 கோடி ரூபாய் அதிகமாக ராஜ்ய வரிகளிலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சென்ற மத்திய அரசாங்க பட்ஜெட்டில் மத்திய விற்பனை வரியின் அளவை ஒரு சதவிகிதத்திலிருந்து இரண்டு சதவிகிதத்திற்கு உயர்த்தியதால் மத்திய விற்பனை வரியின் கீழ் எதிர்பார்க்கப்படும் 1 கோடியே 70 லட்சம் ரூபாய் உயர்வும் இதில் அடங்கியுள்ளது. 1960-ல் இயற்றப்பட்ட ஸ்தல ஸ்தாபன நிதிச் சட்டத்தின்கீழ் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகாரப்படி அவைகளால் விதிக்கப்பட்ட கேளிக்கை சர்சார்ஜ் மூலமும் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்வு காணப்படுகிறது. இவ்வரி விதிப்பினால் வரும் தொகையின் பெரும் அளவு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கே “சட்டப்படி” சேரவேண்டுமாதலால் மாநில அரசாங்கத்துக்கு இதனால் பெரும் பயன் இல்லை. மற்ற ராஜ்ய வரிகளிலிருந்தும் சிறிய அளவிற்கு உயர்வு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது ஸ்டாம்பு கட்டண வரி வருமானத்தில் ஏற்பட்ட 61 லட்சம் ரூபாய் குறைவை ஈடுகட்டச் சரியாகும். நாட்டுப் புறங்களில் தாவரச் சொத்துக்களின் மாற்றங்களின் குறைவு காரணமாக ஸ்டாம்பு வரி வருமானத்தில் இக் குறைவு நேரிட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. ஸ்டாம்பு வரி கொடுப்பதின்மீதும் தப்பு வதற்காக, சொத்துக்களின் மதிப்பைக் குறைத்துக் குறிப்பிடும் பழக்கம் இன்னும் பரவலாக இருந்து வருகிறது. இச் சமூக விரோதப் பழக்கத்தைத் தடுக்க நாம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

18. ரெவின்யூ கணக்கில் செலவினங்களைப் பற்றி இப்பொழுது கவனிப்போம். செலவினங்களில் உயர்வு வழக்கம்போல் அபிவிருத்திப் பணிகளில்தான். மருத்துவம் (80 லட்சம் ரூபாய்), சமுதாய வளர்ச்சி (82 லட்சம் ரூபாய்), ஹரிஜனங்கள் நலம் (32 லட்சம் ரூபாய்), பாசனம் (53 லட்சம் ரூபாய்) முதலிய துறை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th February 1964]

களில் குறிப்பிடத்தக்க உயர்வு காணப்படுகிறது. அபிவிருத்தியல்லாத துறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள 3 கோடியே 46 லட்சம் ரூபாய் உயர்ந்த செலவுக்கு ஒரு காரணம், முன்பே குறிப்பிட்ட கேளிக்கை வரியின் உயர்விற்கொப்ப ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு, 84 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருப்பது. இத்துடன் அரசாங்கப் பொதுக் கடனுக்கு வட்டியாக, கூடுதலாக ஒரு கோடியே 9 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பென்ஷன், ஓய்வுகால நலன்கள், குறிப்பாக முதியோர் பென்ஷன் காரணமாக 39 லட்ச ரூபாய் மேலும் அதிகமாகச் செலவாகியுள்ளது. நம்முடைய கணக்குத் தலைப்புகளில் இது அபிவிருத்தி அல்லாத பணிக்கான செலவாகக் காண்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இது ஒரு முக்கிய சமுதாயக் காப்புத் திட்டமாகையால், அபிவிருத்திச் செலவாகவே நாம் கருதவேண்டும். மற்ற இனங்களில் காணப்படும் உயர்வுகள் சொற்பமானவை. அவை அபிவிருத்தி அல்லாத இனங்களின் செலவுகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்க வேண்டுமென்னும் அரசாங்கத்தின் பொதுக் கொள்கைக்கு ஏற்றவாறே உள்ளன.

19. நடப்பு ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீட்டின்படி மூலதனச் செலவு 22 கோடியே 94 லட்சம் ரூபாய். இது முன்னைய நிதி ஒதுக்கீட்டைக் காட்டிலும் கிட்டத்தட்ட 4 கோடி ரூபாய் அதிகமாகும். பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒரு கோடியே பதினைந்து லட்சம் ரூபாய் அதிகரித்திருப்பதைச் சிறப்பாக இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்திற்காக மட்டும் 83 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மருத்துவத் துறைக்கான கட்டிடங்களுக்காக 11 லட்ச ரூபாயும், கல்வித் துறைக்கும் தொழிற் கல்வித் துறைக்கும் கட்டிடங்களுக்காக 55 லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

20. திருத்த மதிப்பீடுகளில் கடன், முன்பணம் முதலியவற்றிற்காக இவ்வாண்டு அதிகமாக 11 கோடி ரூபாய்க்குமேல் ஒதுக்கியுள்ளோம். இவ்வுயர்வின் பெரும் பகுதி மின்சார போர்டுக்கு 8 கோடி ரூபாய் கூடுதலாகக் கடனாகக் கொடுப்பதற்காகும். இந்த அதிக ஒதுக்கீடு திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மின்சாரத் திட்டங்களை விரைவு படுத்தியதன் விளைவாகும். பெரிய நகரங்களுக்கு அருகே, அதிக பரப்பளவு உள்ள நிலங்களை ஆர்ஜிதப் படுத்துவதற்காகவும், வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகவும் வீட்டு வசதி போர்டாருக்குக் கடனாகக் கொடுப்பதற்காகக் கூடுதலாகச் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டங்களுக்கெனவே ஆயுள் பாதுகாப்புக் கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து கடனாகப் பெற்ற தொகையிலிருந்து இது ஈடு கட்டப்படும்.

21. திருத்த மதிப்பீடுகளில், ரெவின்யூ, கடன், பொதுக் கடன், முதலிய பகுதிகளில் காணப்படும் கூடுதல் செலவினங்களில் பெரும் பகுதி இச்சபை ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொண்டுள்ள இரண்டு துணை மதிப்பீடுகளில் அடங்கும். அங்கனம் சரி செய்யப்படாத செலவினங்கள் இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப்பட்டு இக்கூட்டத் தொடரிலேயே சபைமுன் சமர்ப்பிக்கப்படும்.

29th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

22. திருத்த மதிப்பீட்டின்படி, நடப்பு ஆண்டில் திட்டங்களுக்காக ஆகும் முதலீடு முன்னர் எதிர்பார்த்தபடி 60 கோடி ரூபாய்க்கு மாறாக 68 கோடி ரூபாய்க்கும் மேலாக இருக்கும். இக் கணிசமான உயர்வு, மின்சாரம், பாசனம், தொழிற்கல்வி, தொழில் வளர்ச்சி முதலிய முக்கியமான பிரிவுகளின் வேலைகளை விரைவுபடுத்தியதால் ஏற்பட்டது என்று ஒருவகையில் திருப்தி ஏற்பட்டாலும், நடப்பு ஆண்டில், இது அரசாங்க வழிவகை நிலையில் அதிக சிரமம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இச்சிரமங்களை, நம் திட்ட சாதனைக்கொப்ப கிட்ட வேண்டிய மத்திய அரசாங்க உதவியை முன்கூட்டியே பெறுவதன் மூலம் சமாளிக்க முடியும் என நம்புகிறோம். நம்முடைய திட்டங்கள் விரைவாகச்செயல்பட்டு வருவதால், திட்டகாலம் முழுவதும், இத்தகைய சிரமங்களைச் சமாளிக்க நாம் தயாராயிருக்க வேண்டும்.

1964-65 மதிப்பீடு.

23. 1964-65-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டம் தற்பொழுதுள்ள வரி விதிப்பு அளவின் அடிப்படையில், ரெவின்யூ கணக்கில் வரவு 137 கோடியே 48 லட்சம் ரூபாய் என்றும், செலவு 140 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாய் என்றும் மதிப்பிடுகிறது. இதன்படி 3 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாய் செலவினியூ கணக்கில் துண்டு விழுகிறது. மத்திய வரிகளில் நமக்குக் கிட்டும் பங்கிலும், பொது விற்பனை வரி, மத்திய விற்பனை வரி, மின்சார உபயோக வரி போன்ற முக்கியமான மாநில வரிகளின் வரவுகளிலும் நியாயமான அளவிற்கு உயர்வை எதிர்பார்த்து இம்மதிப்பீடுகளில் சேர்த்திருக்கிறோம்.

புதிய வேலைத் திட்டங்கள்.

24. புதிய வேலைத் திட்டங்களுக்கென இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பெரும் தொகை—5½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் பெரும்பான்மையானவை நமது மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அடங்கியவை. இங்ஙனம் சேர்க்கப்பட்டுள்ள புதிய பணிகளில் கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் 91 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்ட இருக்கும் மணிமுத்தா நதி நீர்த் தேக்கத்தைப் பற்றி இங்குச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். அம்பாசமுத் திரம் தாலுகாவில் கட்டாது நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தையும் 89 லட்சம் ரூபாய் செலவில் மேற்கொள்ள உத்தேசித்துள்ளோம். இத் திட்டங்களுக்கு ஓர் அடையாள நிதி ஒதுக்கம் மூலம் சட்டசபையின் ஒப்புதல் கோரப்படுகிறது.

25. தற்பொழுது கீழ்ப்பாக்கத்தில் இயங்கும் மருத்துவக் கல்லூரியை திருநெல்வேலிக்கு மாற்றி கல்லூரிக்கும் அதனோடு இணைந்த மருத்துவ மனைக்கும் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதென அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது இச்சபைக்குத் தெரியும். சுமார் 1½ கோடி ரூபாய் அளவில் அமையக்கூடிய இத் திட்டத்தின் ஆரம்ப கட்ட செலவுகளுக்கென இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரியோடு இணைந்த 400 படுக்கை வசதியுள்ள மருத்துவ

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th February 1964]

மனைக்குச் சாதனங்கள் வாங்குவதற்கெனவும் 5 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், நகரப்புற தண்ணீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்கென 2 கோடியே 85 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். விழுப்புரம் நகராட்சிக்கு 26 லட்சம் ரூபாய் அளவில் தண்ணீர் வழங்கும் புதிய திட்டம் ஒன்றுக்கு இப்பொழுது அனுமதியளிக்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டு இத் திட்டத்திற்காக எதிர்பார்க்கப்படும் செலவிற்கென ரூபாய் 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தண்ணீர் வழங்கும் திட்டங்கள், வடிகால் திட்டங்களுக்கென சென்னை மாநகராட்சிக்குக் கடனாகவும் மானியமாகவும் உதவ 1 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக பஸ் பாதைகள் உள்ளிட்ட சென்னை நகரின் சில முக்கியமான சாலைகளின் அபிவிருத்திக்கென சென்னை மாநகராட்சிக்குக் கடனாகவும் மானியமாகவும் கணிசமான அளவிற்கு நாம் உதவி செய்து வந்துள்ளோம். இந்தப் பட்ஜெட்டில் இதற்கென 23 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். மேலும், சென்னை நகரத்தின் முக்கியமான சாலைகளில் வளர்ந்து வரும் மோட்டார் போக்கு வரத்தை முன்னிட்டு சென்னை நகர எல்லைக்குட்பட்ட மூன்று தேசிய நெடுஞ்சாலைகளான மவுண்ட் சாலை, பூவிரந்தவல்லி நெடுஞ்சாலை, வடக்கு நெடுஞ்சாலை ஆகியவற்றின் அபிவிருத்தியையும் பராமரிப்பையும் நேரிடையாக மேற்கொள்வதென்று அரசாங்கம் முடிவுசெய்துள்ளது. அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் இந்த மூன்று சாலைகளின் அபிவிருத்திக்காகவும் பராமரிப்புக்காகவும் ரெவினியூ கணக்கிலும் மூலதனக் கணக்கிலுமாக மொத்தம் 44 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

26. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் போலீஸ் படையினரில் 80 சதவீதத்தினருக்கு போதிய வீட்டுவசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்கும் வகையில் 1955-56-ம் ஆண்டிலிருந்து நாம் ஒரு வீடு கட்டும் திட்டத்தை மேற்கொண்டிருப்பது சபைக்குத் தெரியும். இத் திட்டம் துவங்கியதிலிருந்து இதுவரை சுமார் 4 கோடியே 20 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் வரும் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படும். ஏற்கெனவே ஆரம் பிக்கப்பட்ட வேலைகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட 30 லட்சம் ரூபாய் தவிர போலீஸ் படையினருக்குப் புதிய வீடு கட்டும் திட்டங்களுக்காக 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கெனவும் 25 லட்சம் ரூபாய் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அனுமதித் துள்ளோம். அம்பத்தூரிலுள்ள தொழிற்பேட்டையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதைத் தவிர, சிங்கநல்லூர், திருப்பூர், கோடம்பாக்கம் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் முறையே 50 வீடுகள் கட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் முற்படும்.

27. பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலனில் அரசாங்கம் தொடர்ந்து தனி கவனம் செலுத்தி வருகிறது. பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலனுக்காகத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட பணிகளுக்கென சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் துறையின் கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் ஆர்ஜிதம் செய்து தருவதற்கு அரசாங்கம் முக்கியத்துவம் அளித்திருக்

29th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கிறது. திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட 10½ லட்சம் ரூபாயைத்தவிர, திட்டத்திற்கு வெளியேயும் இப் பணிக்கென மேலும் 16 லட்சம் ரூபாய் இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் நிலங்களில் குடியிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் நியாயமற்ற காரணங்களுக்காகக் கூட வெளியேற்றப்படும் பயமுறுத்தல்களுக்கு அடிக்கடி உள்ளாகி வருவதும், வழக்கு உரை மன்றங்களில் ஹரிஜனங்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள இயலாமல் இருப்பதும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்கு தெரியும். எனவே, தகுதியுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு சட்ட உதவி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றை அரசாங்கம் அனுமதித்துள்ளது. இந்த ஏற்பாட்டில் எழக்கூடிய செலவை மதிப்பிடுவது சிரமமாகும். எனவே, ஓர் அடையாள நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலம் இத் திட்டத்திற்குச் சபையின் ஒப்புதல் கோரப்படுகிறது. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழும் சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழும் கிராம மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் குடிதண்ணீர் வழங்கல், இணைப்புப் பாதைகள் அமைத்தல் போன்ற பணிகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பணிகள் ஓரளவு பொதுமக்களின் நன்கொடையைப்பெற்றுச் செயலாற்றவேண்டியவை. ஆனால், ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை பயக்கும் குடிதண்ணீர் திட்டங்களுக்கு நன்கொடை ஏதும் தேவையில்லை. இந்த அமைப்பின்கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு விசேஷமாக நன்மை பயக்கும் பணிகளை மேற்கொள்வதில் ஓரளவு தயக்கம் இருப்பதாக அரசாங்கத்திடம் முறையீடு செய்யப்பட்டது. எனவே, அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை பயக்கும் திட்டங்களை மேற்கொள்ளும்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்களைத் தூண்டும் முறையில் அரசாங்க நிதியிலிருந்து குடிதண்ணீர்த் திட்டங்களுக்கு 15 சதவிகிதமும், இணைப்புப் பாதைகளுக்கும் சிறு பாலங்களுக்கும் 10 சதவிகிதமும் விசேஷ மானியமாக அளிக்க முடிவு செய்துள்ளது. இதன் காரணமாக, ஹரிஜனங்களுக்கு இன்றியமையாத இந்த வசதிகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்காக கிராமப் பணிகள் மானியத்தில் சுமார் 20 சதவிகிதத்தையாவது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செலவிடும் என நம்புகிறோம். இதற்கென இந்தப் பட்ஜெட்டில் 6½ லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

28. தேசிய நெருக்கடிநிலையையொட்டி நமது திட்ட வேலைகளை மறு பரிசீலனை செய்யும்போது, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதையும், பணியாளர்கள் குடியிருக்க வீடுகள் கட்டுவதையும் ஒத்திப் போட்டோம். சில பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைமையிடங்களில் அலுவலகத்திற்கும், அலுவலர்கள் வசிப்பதற்கும் போதிய இடவசதிகளைப் பெறுவதில் உள்ள சிரமங்களை மனதிற்கொண்டு அரசாங்கம் இக் கட்டிட வேலைகளை மீண்டும் ஓரளவிற்குத் துவக்குவதென முடிவு செய்து அதற்கென 10 லட்சம் ரூபாய் பணமும் ஒதுக்கியுள்ளனர். தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துக்களின் சட்டத்தின்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th February 1964]

கீழ் மருந்தகங்களைப் பராமரிப்பது பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் சட்டரீதியான பொறுப்பாகும். இருப்பினும், ஏற்கெனவேயுள்ள மருந்தகங்களுக்குப் போதிய பணம் ஒதுக்குவதில் சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குள்ள கஷ்டங்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. எனவே, அத்தகைய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஓர் உச்சவரம்பிற்குட்பட்டு மருத்துவ மனைகளின் பராமரிப்புக்காகும் செலவில் 50 சதவிகிதம் வரை மானியமாக வழங்கி உதவி செய்ய அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளது. இதற்கென 4 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

29. சிறிது காலமாகவே இச்சபையின் அங்கத்தினர்களுக்குத் தகுந்த தங்குமிட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென அரசாங்கம் விரும்பி வந்துள்ளது. எனவே, 45 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்குவதற்கென புதிய கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டுவதென அரசாங்கம் உத்தேசித்துள்ளது. இப்பணிக்கு அடுத்த ஆண்டு எதிர்பார்க்கப்படும் செலவிற்கென இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றப் புதிய திட்டங்களைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. நிதி நிலைக் குறிப்பின் மூன்றாம் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள 284 புதிய வேலைத் திட்டங்களின் பட்டியலை கனம் அங்கத்தினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

1964-65-க்கான திட்டம்.

30. இப்பொழுது சபைமுன் உள்ள 'பட்ஜெட்' மதிப்பீடுகளிலிருந்து அடுத்த ஆண்டில் திட்ட வேலைகளுக்கென 70 கோடியே 53 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது புலனாகும். இப்போதுள்ள நிலவரத்தின்படி திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டு முதலீடு 76 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் குறையாது. எனவே, திட்ட இடைக்கால ஆய்வின்படி நடந்த விவாதத்தில் நான் தெரிவித்தபடி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான முதலீடு ஏறக்குறைய 325 கோடி ரூபாய் அளவில் அமையும். இவ்வாறு விரிந்துள்ள திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நமது நிர்வாக இயந்திரம் தயாராக இருக்கிறது. எனவே, விரைந்து செயல்படத் தொடங்கியுள்ள நமது திட்ட வேலைகளை யாதொரு தடையுமின்றி பூர்த்திபெறத் தேவையான நிதி வசதிகளைத் திரட்டுவதே நமது முயற்சியாக இருக்கவேண்டும். சிறுசேமிப்புத் திட்டத்தை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும் ஏற்கெனவே உள்ள பல வருவாய்த் துறைகளில் வசூலை அதிகரிப்பதன் மூலமும் கூடுதலாகத் தேவைப்படும் நிதியில் பெருமளவைச் சரிக்கட்ட முடியும்.

கூடுதல் நிதி சேமிப்பு யோசனைகள்.

31. இருப்பினும் நடப்பு ஆண்டில் ரெவின்யூ கணக்கில் துண்டு விழும் அளவிற்கொப்ப, 1964-65-ம் ஆண்டிலும் 3 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குத் துண்டு விழுவதால்

29th February 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒரளவிற்குப் பரிகார நடவடிக்கை தேவைப்படுகிறது. எனவே அரசாங்கம் சில பொருள்களின்மீதான விற்பனை வரி விதங்களை மாற்றியமைக்க உத்தேசித்துள்ளது. சென்ற ஆண்டு மத்திய அரசாங்கப் பட்ஜெட்டில் ஏற்பட்ட மத்திய விற்பனை வரியின் உயர்வுடன் இம் மாற்றங்களும் தொடர்புடையவை. மத்திய விற்பனை வரியின் கீழ் நமக்கு ஏற்படக் கூடிய நஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்கும் இம்மாற்றங்கள் அவசியமாகின்றன. சென்ற ஆண்டு, மத்திய சட்டத்தின்படி, மத்திய விற்பனை வரியின் பொது வீதம் 1 சதவீதத்திலிருந்து 2 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டது. மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 8-ம் பிரிவு, 2-ம் உட்பிரிவின்படி, “அறிக்கையிடப்பட்ட சரக்குகள்” (Declared goods) என்ற சில பொருள்கள் மாநிலங்களுக்கிடையே விற்பனையாகும்போது அவற்றின்மீது விதிக்கப்படும் விற்பனை வரி, அந்தப் பொருள்கள் அந்த மாநிலத்துக்குள்ளேயே விற்பனை செய்யப்படும்போதோ, அல்லது வாங்கப்படும்போதோ விதிக்கப்படும் வரி விதமாகவே இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. “அறிக்கையிடப்பட்ட சரக்குகள்” என்ற தலைப்பில், முக்கியமான இரண்டு பொருள்களின்மீது நமது பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் தற்போது விதிக்கப்படும் வரி வீதம் ஒரு சதவீதம்தான். இதன் விளைவாக இப் பொருள்களை நம் மாநிலத்திற்கு வெளியே உள்ள மக்கள் வாங்கும்போதும் ஒரு சதவீத அளவிலேயே மத்திய விற்பனை வரியை வசூலிக்க முடிகிறது. இதனால் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வருவாயில் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ராஜ்யத்தில் கடைசி கொள்முதல் முனையில் ஒரு சதவீதம் வரி விதிக்கப்படுகின்ற பருத்தியும் ராஜ்யத்தில் முதல் விற்பனை முனையில் ஒரு சதவீதத்தில் வரி விதிக்கப்படுகின்ற பருத்தி நூலும்தான் அந்த இரண்டு பொருள்களாகும். பருத்தியீதும், பருத்தி நூலின்மீதும் உள்ள வரி வீதத்தை ஒரு சதவீதத்திலிருந்து இரண்டு சதவீதமாக உயர்த்துவதன் மூலம், நமக்கு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கூடுதல் வருவாய் கிட்டுவதோடு, மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள வியாபாரிகளிடமிருந்து மத்திய விற்பனை வரி மூலமும் கூடுதலாக வருவாய் கிடைக்கும். எனவே, தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கடைசிக் கொள்முதல் முனையில் பருத்தியின்மீது விதிக்கப்படும் வரியை ஒரு சதவீதத்திலிருந்து இரண்டு சதவீதமாகவும் ராஜ்யத்தில் முதல் விற்பனை முனையில் பருத்தி நூலின்மீது விதிக்கப்படும் வரியை ஒரு சதவீதத்திலிருந்து இரண்டு சதவீதமாகவும் உயர்த்த அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இம்மாறுதல்களையொட்டி, தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதலாவது ஷெட்யூலில் தொடரிலக்கங்கள் 16, 17, 18-ல் கண்ட பருத்திக் கழிவு (Cotton Waste) பருத்தி நூல் கழிவு (Cotton yarn waste) செயற்கைப்பட்டுநூல், உறுதி நார் நூல் (Artificial silk fibre yarn and stable fibre yarn) மீதுள்ள வரி வீதமும் ஒரு சதவீதத்திலிருந்து இரண்டு சதவீதமாக உயர்த்தப்படும். இம்மாறுதல்கள் வரும் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படும். இம்மாறு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th February 1964]

தல்களினால் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் கூடுதல் வருவாய் கிடைக்குமென மதிப்பிடப்படுகிறது. இதனால் ரெவின்யூ கணக்கில் துண்டு விழும் தொகை 2 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாயாகக் குறையும்.

முடிவுரை.

32. நான் உங்கள் முன்பு சமர்ப்பித்துள்ள இந்த வரவு நிறைவேற்றுவதில் ஏற்பட்டுள்ள விரைவும், விறுவிறுப்பும் நிதி பற்றாக்குறையால் ஒரு சிறிதும் குன்றக்கூடாது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் உருவாகியது. உடனடியாகக் கிட்டும் நிதி வசதிகளை மட்டும் கருத்திற்கொண்டு அவற்றிற் கேற்பத் திட்டங்களைச் சுருக்கிக் கொள்வது எளிது. ஆனால் அது சிறப்பும் பெருமையும் வளர்ச்சியும் நிறைந்த வழி யாகாது. நம்முடைய தற்போதைய சௌகரியத்தையே எண்ணி, சமுதாயத்தின் நீண்டகால நலன்களைப் புறக்கணிப்பது சிறப் புடைய செயலாகாது. எனவே, ஒவ்வொரு துறையிலும் ஏற் படவேண்டிய வளர்ச்சியின் எல்லையை நிர்ணயித்து, பின்னர், அவைகளைச் சுணக்கம் சிறிதுமின்றி நிறைவேற்றுவதற்கான நிதி வசதிகளை அடைவதில் நாட்டம் செலுத்தியுள்ளோம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் என்னைக் கூறப்பட்ட யோசனைகள், திட்டத்தின் முக்கியமான லட்சியங்களை அடை வதில் இம் மாநிலத்தை மேலும் ஒரு படி உயர அழைத்துச் செல்லுகின்றனவா இல்லையா என்பதையே ஓர் உரைகல்லாக வைத்து இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மதிப்பிடவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு மதிப்பிடும்போது இம் மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தின் இன்றைய நலன்களையும் தொலைநோக்குடன் நெடுங்கால நலன்களையும் பேணி வளர்க் கும் வகையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். எனவே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இச் சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 2nd March 1964.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rulus and Orders.

109. Notification issued with G.O. Ms. No 3395, Revenue, dated 3rd December 1963, regarding the registration without a declaration under section 19 (1) of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, any document relating to transfer of land by mortgage without possession [Laid on the Table of the House under section 112 (2) of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961).]